

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołań: pani XXXX XXXX i pani XXXX XXXX od decyzji Prezydenta Miasta Poznania Nr 680/2024 z 27.09.2024 r. (znak: UA-IV.6740.560.2024) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na budowie chodnika w ul. Bobrownickiej w Poznaniu – odcinek I (odc. od ul. Szczepankowo do ciek u Łężyńka):

I. **Uchylam** poprzez wykreślenie z tabeli zawartej na stronie 1. zaskarżonej decyzji numeru działki: „16/13”.

II. **Orzekam** poprzez dodanie, po punkcie II.2. na stronie 2 zaskarżonej decyzji, następującego zapisu:

3. Liniami rozgraniczającymi teren objęte są następujące nieruchomości:

3.1. Nieruchomość położona w części w granicach projektowanego pasa drogowego drogi gminnej, stanowiąca już własność Miasta Poznania, dla której wnioskodawca przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane:

Obręb	arkusz	nr działki
0009 Sławie	19	8

3.2. Nieruchomości powstałe w wyniku podziału oznaczone pogrubioną czcionką w tabeli w pkt. V. decyzji.

III. **Orzekam** poprzez zastąpienie na końcu punktu III.2., na stronie 2. zaskarżonej decyzji, kropki przecinkiem i dodanie następującego zapisu:

sprostowanej postanowieniem Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu z 19.01.2024 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.723.7.2023.MP).

IV. **Uchylam** zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy dokumentacji budowlanej, stanowiącej załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

1) w Projekcie zagospodarowania terenu:

- stronę tytułową,

- 2) w Tomie III. Projektu architektoniczno-budowlanego: TOM III (I-VIII) - Branża elektroenergetyczna. Budowa oświetlenia drogowego:
 - stronę tytułową,
 - strony 4. i 5.,
- 3) w Tomie VII. Projektu architektoniczno-budowlanego: TOM VII (I-VII) - Branża elektroenergetyczna. Przebudowa sieci elektroenergetycznej:
 - stronę tytułową,
 - strony 4. i 5.,
- 4) w Załącznikach do projektu budowlanego:
 - stronę tytułową.

i orzekam poprzez zatwierdzenie nowych, odpowiadających im dokumentów:

- 1) dla Projektu zagospodarowania terenu:
 - strony tytułowej,
- 2) dla Tomu III. Projektu architektoniczno-budowlanego: TOM III (I-VIII) - Branża elektroenergetyczna. Budowa oświetlenia drogowego:
 - strony tytułowej,
 - stron 4. i 5.,
- 3) dla Tomu VII. Projektu architektoniczno-budowlanego: TOM VII (I-VII) - Branża elektroenergetyczna. Przebudowa sieci elektroenergetycznej:
 - strony tytułowej,
 - stron 4. i 5.,
- 4) dla Załączników do projektu budowlanego:
 - strony tytułowej,

które stanowią integralną część niniejszej decyzji jako załącznik nr 1.

V. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie w wierszach 4. i 5. tabeli zawartej w punkcie VIII.7., na stronie 7. zaskarżonej decyzji (dotyczących działek nr 2/20 (2/11) i 2/5 ark. 20 obr. 0009 Sławie), słowa: „budowa” słowem: „przebudowa”.

VI. Uchylam w całości punkt VIII.9. na stronie 7. zaskarżonej decyzji
i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia następującego zapisu:

9. Na potrzeby związane z wykonaniem obowiązków, o których mowa w punktach VIII.3., VIII.5. i VIII.7. decyzji, ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez:
 - 9.1. Udzielenie zezwolenia na rozbiórkę istniejących obiektów budowlanych na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VIII.3. decyzji, na czas realizacji rozbiórki, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
 - 9.2. Udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VIII.5. decyzji, na czas

realizacji budowy lub przebudowy sieci, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

9.3. Udzielenie każdoczesnemu gestorowi sieci, o której mowa w punkcie VIII.5. decyzji, zezwolenia na wykonanie czynności związanych z przebudową, konserwacją oraz usuwaniem awarii tej sieci uzbrojenia terenu.

Jednocześnie wskazuję, że:

- na Prezydencie Miasta Poznania ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po dokonaniu budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu;
- jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, przysługuje odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o gospodarce nieruchomościami, Rozdział 5: Odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości;
- jeżeli dokonana budowa lub przebudowa sieci uzbrojenia terenu uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby Prezydent Miasta Poznania nabył, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości;
- właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych związanych z budową lub przebudową sieci uzbrojenia terenu, a także czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii budowlanych sieci uzbrojenia terenu. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;
- ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania stosownego wpisu w księdze wieczystej.

9.4. Udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę zjazdów na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VIII.7. decyzji, na czas realizacji budowy lub przebudowy zjazdu, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

10. Nie ograniczam sposobu korzystania z nieruchomości, o których mowa w punkcie VIII.6. decyzji, dla realizacji obowiązku przebudowy innych dróg publicznych.

VII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

W dniu 30.04.2024 r. do Urzędu Miasta Poznania wpłynął wniosek pana Tomasza Wierzbickiego, zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, działającego z upoważnienia pani Kamili Michalskiej, p.o. dyrektora ds. przygotowania i realizacji inwestycji w spółce Poznańskie Inwestycje Miejskiej sp. z o.o., oraz pana Tomasza Płóciniczka, Wiceprezesa Zarządu Poznańskie Inwestycje Miejskiej sp. z o.o., działających jako pełnomocnicy właściwego zarządcy drogi, tj. Prezydenta Miasta Poznania, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie chodnika w ul. Bobrownickiej w Poznaniu – odcinek I (odc. od ul. Szczepankowo do ciekę Łężyńska). Pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając wniosek interesem społecznym polegającym na poprawie jakości i bezpieczeństwa ruchu.

Wniosek był niekompletny, w związku z czym pismem z 15.05.2024 r. organ I instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do jego uzupełnienia.

Wniosek został skorygowany i uzupełniony pismem z 3.06.2024 r.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 73/24 z 28.03.2024 r., znak: DI-IV.8012.73.2024) oraz opinii Prezydenta Miasta Poznania (pismo z 26.04.2024 r., znak: UA-IV.6724.686.2024).

Odnosnie wymaganych na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz właściwego prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku sprawa dotyczy miasta na prawach powiatu, jak również zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii ww. organów nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.), zwanej dalej: Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że wniosek i załączone do niego materiały zawierały nieścisłości

wskazane w niżej przywołanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- opinia Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 9.04.2024 r. (znak: MKZ-IX.4125.6.44.2024.DK),
- pismo Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z 11.04.2024 r. Nr 1265/24 (znak: CWCR.OZ.Poz.-SLog.0732.125.2024),
- decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Poznaniu z 16.11.2023 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.723.2023.MP) udzielająca pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych i usługę wodną, zwana dalej: decyzją DZZ, wraz z zaświadczeniem z 19.01.2024 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.723.6.2023.MP) o jej ostateczności oraz postanowieniem z 19.01.2024 r. (znak: PO.ZUZ.4.4210.723.7.2023.MP) o jej sprostowaniu.

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a i 7b, 8 lit. a, b, c, ca, d, e, g, ga oraz art. 11 d ust. 1 pkt 9 specustawy.

Do wniosku załączono także oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, dotyczące działki nr ewid. 8 ark. 19 oraz działek nr ewid. 25 i 29 ark. 20 obr. 0009 Sławie.

Na podstawie uzupełnionego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 18.06.2024 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 11.06.2024 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 18.06.2024 r. umieszczonego na elektronicznej tablicy ogłoszeń i w BIP Urzędu Miasta Poznania od 21.06.2024 r. do 5.07.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 26.06.2024 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

Pismem z 11.07.2024 r. pan XXXX XXXX wniósł zastrzeżenia dotyczące niezgodności planowanych podziałów działek i ich przeznaczenia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Pismem z 12.07.2024 r. organ I instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag złożonych przez stronę postępowania.

E-mailem z 11.07.2024 r. oraz pismem bez daty (wpływ: 15.07.2024 r.) pani XXXX XXXX złożyła zastrzeżenia odnośnie zbyteczności zaprojektowanych skosów na połączeniu ul. Bobrownickiej z drogą wewnętrzną oraz ich niezgodności przeznaczenia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie wyrażając zgody na wywłaszczenie nieruchomości w celu ich wykonania. Ponadto strona wyraziła opinię, że wystarczająca byłaby budowa chodnika o szerokości 1,5 m.

Pismem z 15.07.2024 r. organ I instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag złożonych przez stronę postępowania.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismami z 22.07.2024 r., szczegółowo opisując przyjęte rozwiązania projektowe i ich podstawy. Organ I instancji dwoma pismami z 23.07.2024 r. przekazał stronom uzyskane wyjaśnienia.

W dniu 22.07.2024 r. pani XXXX XXXX zapoznała się z aktami sprawy oraz przekazała kopię odpisu skróconego aktu małżeństwa i wskazała swoje aktualne dane oraz adres.

Pismem z 23.07.2024 r. organ i instancji przekazał ww. stronie kopię zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz udzielił wyjaśnień odnośnie podstaw prawnych prowadzonego postępowania.

W dniu 30.07.2024 r. z aktami sprawy zapoznali się pani XXXX XXXX i pani XXXX XXXX.

Pani XXXX XXXX pismem z 24.07.2024 (wpływ: 30.07.2024 r.) wyraziła brak zgody na lokalizację inwestycji na swojej nieruchomości i wniosła o zmianę lokalizacji zaprojektowanego przystanku.

Pani XXXX XXXX pismami z 24.07.2024 i 30.07.2024 r. (wpływ: 30.07.2024 r.) wyraziła brak zgody na lokalizację przystanku na swojej nieruchomości, a także wskazała aktualny adres.

Pismem z 30.07.2024 r. Prezydent Miasta Poznania wezwał panią XXXX XXXX do złożenia wyjaśnień w związku ze zmianą nazwiska.

Strona przekazała kopię odpisu skróconego aktu małżeństwa z 13.08.2024 r.

Organ I instancji e-mailem z 13.08.2024 r. przekazał stronie mapy zawierające projekt zagospodarowania terenu oraz projekt podziału działki.

Pismem z 30.07.2024 r. organ I instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag złożonych przez ww. strony postępowania.

Działając na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. Prezydent Miasta Poznania postanowieniem z 30.07.2024 r. zobowiązał Pełnomocnika zarządcy drogi do usunięcia braków i nieprawidłowości w projekcie zagospodarowania terenu, zwanym dalej: PZT, i projekcie architektoniczno-budowlanym, zwanym dalej: PAB.

Pismem z 14.08.2024 r. Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał odpowiedź na uwagi wniesione przez panią XXXX XXXX i panią XXXX XXXX, szczegółowo opisując przyjęte

rozwiązania projektowe i ich podstawy oraz wskazując na brak możliwości zmiany lokalizacji zaprojektowanego przystanku autobusowego. Organ I instancji odrębnymi pismami z 20.08.2024 r. przekazał stronom uzyskane wyjaśnienia.

Pismem z 6.09.2024 r. (wpływ: 9.09.2024 r.), uzupełnionym pismem z 10.09.2024 r., Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na postanowienie z 30.07.2024 r., przedkładając skorygowany wniosek oraz skorygowane i uzupełnione dokumenty projektowe.

Organ I instancji pismem z 19.09.2024 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do złożenia dodatkowych wyjaśnień i uzupełnień.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 25.09.2024 r.

Do dnia wydania decyzji pozostałe strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Decyzją Nr 680/2024 z 27.09.2024 r. (znak: UA-IV.6740.560.2024), zwaną dalej: decyzją PMP, Prezydent Miasta Poznania udzielił zarządcy drogi - Prezydentowi Miasta Poznania - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie chodnika w ul. Bobrownickiej w Poznaniu – odcinek I (odc. od ul. Szczepankowo do cieką Łężyńka). Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 27.09.2024 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania od 2.10.2024 r. do 16.10.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 7.10.2024 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 27.09.2024 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

W dniu 14.10.2024 r. z treścią decyzji zapoznały się pani XXXX XXXX i pani XXXX XXXX.

Dwoma pismami z 28.10.2024 r. (wpływ do UM Poznania: 30.10.2024 r.) odwołanie od decyzji PMP złożyły: pani XXXX XXXX (właścicielka działki nr ewid. XX/XX ark. XX obr. 0009 Sptawie) i pani XXXX XXXX (właścicielka działki nr ewid. XX/XX ark. XX obr. 0009 Sptawie), zwane dalej: Odwołującymi, wnosząc o:

- 1) Ponowne rozpatrzenie sprawy i uchylenie decyzji PMP w części dotyczącej budowy chodnika na wysokości swoich nieruchomości, w tym w zakresie: określenia linii rozgraniczających teren, zatwierdzenia podziału nieruchomości, zatwierdzenia projektu budowlanego, obowiązku wydania nieruchomości.
- 2) Wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji PMP i uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności.

- 3) Przeprowadzenia dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie, w tym przeprowadzenie dowodu z wizji lokalnej na okoliczność, że użyte w postępowaniu mapy nie są aktualne, oraz przeprowadzenia rozprawy administracyjnej.
- 4) Zmianę decyzji w zakresie wskazanym w punkcie 1) poprzez uchylenie rozstrzygnięć w zakresie usytuowania przystanku transportu zbiorowego na wysokości nieruchomości Odwołujących i umorzenie postępowania w tym zakresie, ewentualnie usytuowanie przystanku poza wysokością ww. nieruchomości.

Odwołujące zarzuciły decyzji PMP naruszenie:

- 1) Art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy poprzez niezapewnienie odpowiedniego dostępu do drogi publicznej działkom nr ewid. XX/XX i XX/XX oraz niepołączenie jezdni z nieruchomością gruntową usytuowaną poza pasem drogowym w sposób gwarantujący bezpieczeństwo korzystającym z nieruchomości.
- 2) Art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g specustawy poprzez nie ustalenie obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu na ww. działkach oraz przyjęcie błędnych parametrów w zakresie istniejących sieci. Zastrzeżenia Odwołujących budzi fakt, iż organ nie ustalił obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu na należących do nich działkach, a mapy załączone przez inwestora nie zawierają prawidłowych wskazań co do tych sieci.
- 3) § 17 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz.U. poz. 1518), zwanego dalej: rozporządzeniem PTB, poprzez przyjęcie błędnych parametrów w zakresie istniejącej szerokości drogi i tym samym uznanie, iż droga winna zostać poszerzona m.in. poprzez częściowe wywłaszczenie w zakresie ww. działek.
- 4) § 51 ust 1 rozporządzenia PTB poprzez nieuwzględnienie, że funkcję peronu może pełnić istniejąca droga dla pieszych. W opinii Odwołujących odpowiednia szerokość chodnika znajduje się w kilku punktach ul. Bobrownickiej i możliwe jest usytuowanie przystanku poza wysokością należących do nich nieruchomości, a więc zasięg inwestycji na tych nieruchomościach nie jest uzasadniony potrzebami inwestycji drogowej.
- 5) § 54 ust 1 rozporządzenia PTB i zaprojektowanie przystanku przy istniejących zjazdach na działki.
- 6) § 81 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia PTB poprzez niezaprojektowanie przystanku w taki sposób, aby przy zbliżaniu się do przystanku transportu zbiorowego zapewnić co najmniej odległość widoczności, która umożliwia bezpieczne zatrzymanie pojazdu.
- 7) art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. oraz 80 k.p.a. poprzez brak wszechstronnego rozpoznania materiału dowodowego w sprawie, w tym stanowisk Odwołujących wyrażonych w trakcie postępowania, wskutek czego doszło do wydania rozstrzygnięcia bez zgromadzenia pełnego materiału dowodowego oraz bez oceny całokształtu materiału dowodowego.

Odwołania zostały wniesione w terminie i wraz z aktami sprawy zostały przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 5.11.2024 r. (wpływ: 7.11.2024 r.).

Po wstępnej analizie akt sprawy organ II instancji pismem z 5.12.2024 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

1) Doprecyzowania wniosku w zakresie:

- wskazania nieruchomości lub ich części, planowanych do przejęcia na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego,
- wskazania nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone, bowiem we wniosku jako nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone.

2) Ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniach oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania stron postępowania.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 7.02.2025 r.

Następnie pismem z 13.12.2024 r. Wojewoda Wielkopolski wezwał organ I instancji do uzupełnienia akt sprawy o analizę powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, które stanowiły załączniki do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zwanej dalej: decyzją ZRID.

Prezydent Miasta Poznania uzupełnił akta sprawy pismem z 17.12.2024 r. (wpływ: 20.12.2024 r.).

Pismem z 20.12.2024 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie z 5.12.2024 r. wskazując nieruchomości lub ich części, planowane do przejęcia na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego oraz nieruchomości, z których korzystanie będzie ograniczone. Odnośnie uwag wniesionych w odwołaniach Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, co następuje:

1) Mapy do celów projektowych wykorzystane do sporządzenia dokumentacji projektowej są aktualne na dzień 15.03.2023 r. i zostały przyjęte do odpowiedniego organu geodezyjnego protokołem nr ZG-OUG.4104.4066.2022_1_nr_3 z 19.05.2023 r.

2) Ustosunkowanie się do zarzutów zawartych w odwołaniu pani XXXX XXXX:

1. Zapewniono odpowiedni dostęp do drogi publicznej działce nr ewid. XX/XX poprzez zaprojektowanie zjazdu indywidualnego w km 0+060,47, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie WT. Projektowany zjazd nie narusza bezpieczeństwa korzystających z nieruchomości i nie wymaga obowiązku ustalenia budowy lub przebudowy zjazdu na działce nr ewid. XX/XX zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy.
2. Art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g specustawy dotyczy ustalenia obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, co zapewne było omyłką pisarską, a intencją Odwołującej był art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e specustawy, dotyczący ustalenia

obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu. Przyłącza sieci zgodnie z art. 3 pkt 9 Pr. bud. są urządzeniami budowlanymi a nie budowlą jak sieci uzbrojenia terenu (art. 3 pkt 3 Pr. bud.), w związku z czym w ramach decyzji ZRID nie mogą zostać objęte liniami określającymi zakres zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e specustawy. Parametry istniejących sieci zostały przyjęte na podstawie uzyskanych informacji od gestorów sieci oraz na podstawie mapy do celów projektowych.

3. Inwestycja została zaprojektowana na podstawie przepisów rozporządzenia w sprawie WT, a nie na podstawie rozporządzenia PTB.

3) Ustosunkowanie się do zarzutów zawartych w odwołaniu pani XXXX XXXX:

1. Zapewniono odpowiedni dostęp do drogi publicznej działce nr ewid. XX/XX poprzez zaprojektowanie zjazdu indywidualnego w km 0+093,16, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WT. Projektowany zjazd nie narusza bezpieczeństwa korzystających z nieruchomości i nie wymaga obowiązku ustalenia budowy lub przebudowy zjazdu na działce nr ewid. XX/XX zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy.

2. Art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g specustawy dotyczy ustalenia obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, co zapewne było omyłką pisarską, a intencją Odwołującej był art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e specustawy, dotyczący ustalenia obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu. Przyłącza sieci zgodnie z art. 3 pkt 9 Pr. bud. są urządzeniami budowlanymi a nie budowlą jak sieci uzbrojenia terenu (art. 3 pkt 3 Pr. bud.), w związku z czym w ramach decyzji ZRID nie mogą zostać objęte liniami określającymi zakres zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e specustawy. Parametry istniejących sieci zostały przyjęte na podstawie uzyskanych informacji od gestorów sieci oraz na podstawie mapy do celów projektowych.

3. Inwestycja została zaprojektowana na podstawie przepisów rozporządzenia w sprawie WT, a nie na podstawie rozporządzenia PTB.

Po ponownym przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji ZRID, załączonej do niego dokumentacji budowlanej oraz odpowiedzi udzielonej przez Pełnomocnika zarządcy drogi pismem z 20.12.2024 r., organ II instancji pismem z 31.01.2025 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do wyjaśnienia:

1) Niezgodności numerów uprawnień sprawdzającego mgr inż. Michała Słabego, wskazanych na stronie tytułowej PZT i stronie 15. Tomu III PAB z numerami wskazanymi na stronie tytułowej i stronie 4. Tomu III PAB oraz stronie tytułowej i stronie 4. Tomu VII PAB.

2) Braku identyfikatora działki nr ewid. 16/15 obr. 0009 Spławie na stronie tytułowej PZT i stronie tytułowej Załączników do projektu budowlanego.

3) Wskazania identyfikatora nr ewid. działki 16/13 obr. 0009 Spławie (wykreślonej z wniosku w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji) na stronie tytułowej PZT i stronie tytułowej Załączników do projektu budowlanego.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 5.12.2024 r. i wskazał termin załatwienia sprawy do 7.04.2025 r.

Pismem z 3.02.2025 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie wyjaśniając zaistniałe omyłki, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski pismem z 4.02.2025 r. wezwał go do przesłania elementów dokumentacji projektowej skorygowanych zgodnie z treścią pisma z 3.02.2025 r.

Pełnomocnik zarządcy drogi pismem z 10.02.2025 r. przekazał skorygowane elementy dokumentacji projektowej: stronę tytułową PZT, stronę tytułową i stronę 4. Tomu III PAB, stronę tytułową i stronę 4. Tomu VII PAB oraz stronę tytułową Załączników do projektu budowlanego.

Pismem z 14.02.2025 r. organ II instancji przekazał Odwołującym kopię pisma Pełnomocnika zarządcy drogi z 20.12.2024 r., zawierającego stanowisko odnośnie uwag wniesionych w ww. odwołaniach, a także udzielił wyjaśnień dotyczących podstaw prawnych prowadzonego postępowania.

Postanowieniem z 14.02.2025 r. Wojewoda Wielkopolski odmówił wstrzymania natychmiastowej wykonalności decyzji PMP.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, organ II instancji ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 14.02.2025 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB w aktach organu I instancji oraz dodatkowo wypisy z EGiB z 11.02.2025 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 11.03.2025 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 7.04.2025 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia z 14.02.2025 r., które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń i w BIP WUW w Poznaniu od 18.02.2025 r. do 4.03.2025 r. oraz w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania 18.02.2025 r. do 5.03.2025 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 19.02.2025 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Pismem z 20.02.2025 r., przekazany przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 25.02.2025 r. (wpływ: 28.02.2025 r.), pani XXXX XXXX wniosła uzupełnienie odwołania, przekazując dokumentację zdjęciową terenu zlokalizowanego przed swoją posesją, celem wykazania, że w 2012 roku, w trakcie inwestycji dotyczącej budowy sieci kanalizacyjnej, drogę poszerzono do co najmniej 6 m, co zdaniem Odwołującej świadczy o tym, że mapy inwestora nie zawierają aktualnych wskazań co do szerokości pasów ruchu. Odwołująca stwierdziła, że przyjęcie błędnych parametrów w zakresie istniejącej szerokości drogi doprowadziło do uznania, że droga powinna zostać poszerzona m.in. poprzez częściowe wywłaszczenie działki nr ewid. XX/XX, w związku z czym podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Wojewoda Wielkopolski, pismem omyłkowo datowanym na 7.02.2025 r., w dniu 10.03.2025 r. przekazał Pełnomocnikowi zarządcy drogi ww. pismo Odwołującej celem zajęcia stanowiska.

Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi pismem z 10.03.2025 r., skorygowanym pismem z 12.03.2025 r. Ustosunkowując się do uwag wniesionych przez Odwołującą Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że inwestycja na wysokości działki o nr. ewid. XX/XX zakłada odtworzenie istniejącego krawężnika jezdni w miejscu, gdzie występuje on również w stanie istniejącym. Projekt nie zakłada poszerzenia jezdni. Poszerzenie pasa drogowego ulicy Bobrownickiej wynika z lokalizacji projektowanego przystanku autobusowego zgodnie z pismem Zarządu Transportu Miejskiego z 30.11.2021 r. (znak: ZTM.TU.4116.2.82.2021).

Ponadto Pełnomocnik zarządcy drogi poinformował, że mapy Inwestora zawierają poprawne wskazania co do szerokości pasów ruchu - 3,50 m zgodnie z §15 rozporządzenia w sprawie WT, a także zaznaczył ponownie, że inwestycja nie została zaprojektowana na podstawie rozporządzenia PTB.

Pismem z 11.03.2025 r. (wpływ: 14.03.2025 r.) pani XXXX XXXX podtrzymała dotychczasowe stanowisko stwierdzając, że przeprowadzenie dodatkowego postępowania w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie, w tym wizji lokalnej, dostarczyłoby podstaw do sporządzenia nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, a rozprawa administracyjna przyczyniłaby się do wypracowania polubownych rozstrzygnięć.

Do dnia wydania niniejszej decyzji pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji organ II instancji stwierdził, co następuje:

Decyzja PMP została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja PMP została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Prezydenta Miasta Poznania.

Prezydent Miasta Poznania prawidłowo określił przedmiot inwestycji (budowa chodnika w ul. Bobrownickiej w Poznaniu), jednak w tabeli na stronie 1. jako nieruchomość objętą inwestycją wskazał m.in. działkę nr ewid. 16/13, która została wykreślona z wniosku w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji. W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne dokonanie stosownej korekty w tym zakresie.

Dokonując kontroli decyzji PMP z punktu widzenia spełnienia wymogów art. 11f ust. 1 specustawy (treść decyzji) stwierdzono, co następuje:

1) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I. na stronie 1. prawidłowo ustalił wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi.

2) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronie 2. określając linie rozgraniczające teren poprzez wskazanie tych linii na załączniku nr 1 do decyzji, bez jednoznacznego, enumeratywnego wskazania nieruchomości lub ich części objętych liniami rozgraniczającymi teren.

W związku z powyższym, mając na uwadze czytelność rozstrzygnięcia, organ II instancji uznał za celowe uzupełnienie zapisów punktu I. w sposób umożliwiający jednoznaczne zidentyfikowanie nieruchomości lub ich części objętych liniami rozgraniczającymi teren.

3) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronie 2. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

Należy jednak wskazać, że w punkcie III.2. organ I instancji ustalił obowiązek zachowania warunków i wymagań określonych w ostatecznej decyzji DZZ, jednak nie uwzględnił jej sprostowania, w związku z czym organ II instancji uznał za celowe uzupełnienie w tym zakresie zapisu ww. punktu decyzji PMP.

4) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronach 2.÷3. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.

5) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronach 3.÷4. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

6) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronie 4. prawidłowo wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.

7) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. na stronach 4.÷5. zatwierdzając PZT oraz PAB.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził nieścisłości w dokumentacji budowlanej, które zostały wyjaśnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylene decyzji PMP w zakresie, w jakim zatwierdza ona wybrane elementy PZT i PAB, i zatwierdzenie w to miejsce odpowiednio uzupełnionych i skorygowanych dokumentów projektowych.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić, że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi w momencie złożenia wniosku przepisami dotyczącymi projektowania dróg, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji ZRID. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze

oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

8) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
- w punkcie VIII.2. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
- w punkcie VIII.3. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania i tymczasowych obiektów budowlanych, a także określił termin rozbiórki tych obiektów, natomiast w punkcie VIII.8. zezwolił na wykonanie obowiązku rozbiórki (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy).
- w punkcie VIII.4. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
- w punkcie VIII.5. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek budowy lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, a w punkcie VIII.8. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, j specustawy).
- w punkcie VIII.6. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych, a w punkcie VIII.8. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy);
- w punkcie VIII.7. organ I instancji ustalił obowiązek budowy lub przebudowy zjazdów, a w punkcie VIII.8. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h, j specustawy).

W tabeli zawartej w punkcie VIII.7. dla wszystkich wymienionych w niej działek wskazano jednak budowę zjazdu, podczas gdy zgodnie z wnioskiem na części tych działek ma miejsce przebudowa zjazdu, w związku z czym organ II instancji uznał za celowe odpowiednie skorygowanie zapisów punktu VIII.7. decyzji PMP;

- w punkcie VIII.9. organ I instancji ograniczył sposób korzystania z nieruchomości na potrzeby związane z rozbiórką, budową lub przebudową, o których mowa w punktach VIII.3, VIII.5., VIII.6. i VIII.7. zaskarżonej decyzji (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i specustawy).

Z uwagi na brak zapisów dotyczących uprawnień gestorów sieci oraz uzyskane w toku postępowania odwoławczego wyjaśnienia Pełnomocnika zarządcy drogi w zakresie wskazania nieruchomości, z których korzystanie ma być ograniczone, organ II instancji uznał za konieczne skorygowanie zapisów punktu VIII.9. zaskarżonej decyzji.

9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f oraz art. 20a specustawy.

10) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie IX. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, a także czyni

zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy, bowiem organ I instancji w punkcie X. prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy decyzji PMP organ II instancji stwierdził, że tylko częściowo spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, w tym przytoczenie uwag wniesionych przez strony postępowania oraz wyjaśnień złożonych przez Pełnomocnika zarządcy drogi i stanowisko organu w tym zakresie. Organ I instancji wskazał również, że inwestycja nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o udostępnianiu, nie odniósł się jednak w żaden sposób do wymogów art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 tej ustawy.

W związku z powyższym organ II instancji ustalił, że wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji. Odnośnie wymogów art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy o udostępnianiu organ II instancji uznał, że biorąc pod uwagę zakres inwestycji, polegającej na budowie chodnika wzdłuż istniejącej drogi, oraz jej lokalizację poza obszarami objętymi formami ochrony, w obrębie istniejącego układu drogowego i terenów zabudowy mieszkaniowej, przedsięwzięcie nie będzie potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów ustawy o udostępnianiu, aczkolwiek stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMP zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMP i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnośnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ

odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny.

To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: „Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi.

Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami”.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Odnosząc się do uwag wniesionych w odwołaniach należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę, że Odwołujące zarzuciły naruszenie szeregu przepisów rozporządzenia PTB. Przepisy te nie miały zastosowania w analizowanej sprawie, bowiem projekt budowlany sporządzony został w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie WT.

W toku postępowania odwoławczego organ II instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do udzielenia niezbędnych wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych. Wyjaśnienia te, udzielone m.in. pismem z 20.12.2024 r., zostały zacytowane wyżej w niniejszej decyzji.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że - zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych - ocena organu administracji architektoniczno-budowlanej, jako ściśle związana z przepisami Pr. bud., ma charakter zobiektywizowany, a więc dokonywana jest z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawa i wyłącznie w takim zakresie, w jakim wprowadzają one określone wymagania. Innymi słowy, ocena taka musi w jednoznaczny sposób opierać się na dyspozycji konkretnych norm prawa.

Subiektywne opinie Odwołujących odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych, nie poparte przy tym wskazaniem konkretnych, mierzalnych parametrów, które miałyby być sprzeczne z parametrami wskazanymi w przepisach techniczno-budowlanych, nie mogą więc stanowić podstawy do twierdzenia, że w analizowanej sprawie doszło do naruszenia przepisów prawa.

Przypomnieć także należy, że zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt. 1 Pr. bud. opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z wymaganiami ustawy, ustaleniami określonymi w decyzjach administracyjnych dotyczących zamierzenia budowlanego, obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej należy do podstawowych obowiązków projektanta. Ponadto zgodnie z art. 20 ust. 2 Pr. bud. projektant zapewnia sprawdzenie projektu architektoniczno-budowlanego oraz technicznego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.

W tym miejscu wypada więc zacytować stanowisko NSA wyrażone w wyroku z 13.07.2021 r. (sygn. akt II OSK 2993/18): „Odpowiedzialność za merytoryczną zawartość projektu budowlanego ponoszą wyłącznie projektant oraz osoba sprawdzająca projekt (art. 20 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i ust. 4 p.b.). Organ nie ma zaś uprawnień do merytorycznego badania projektu budowlanego, w tym oceny konkretnych rozwiązań projektowych w zakresie ich zgodności z zasadami wiedzy technicznej”.

Stanowisko dotyczące kompetencji kontrolnych organów administracji architektoniczno-budowlanej, które to kompetencje nie obejmują badania zgodności projektu architektoniczno-budowlanego pod kątem zgodności z warunkami technicznymi przyjętych w nim rozwiązań projektowych i możliwości technicznych ich wykonania, jest ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. wyroki NSA z: 3.02.2017 r., sygn. akt II OSK 1323/15; 11.05.2023 r., sygn. akt II OSK 1631/20; 19.11.2024 r., sygn. akt II OSK 333/22).

W analizowanym przypadku Organy administracji architektoniczno-budowlanej obu instancji dokonały sprawdzenia przedstawionej dokumentacji budowlanej w zakresie wynikającym z art. 35 ust. 1 Pr. bud., a Pełnomocnik zarządcy drogi w toku prowadzonych postępowań udzielił dodatkowych wyjaśnień w zakresie wątpliwości dotyczących projektu i zawartych w nim rozwiązań (por. art. 20 ust. 1 pkt 3 Pr. bud.). Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, projekt budowlany został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Projekt budowlany był kompletny i został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane.

III.

Nie znajdują potwierdzenia zarzuty dotyczące niezapewnienia nieruchomościom odpowiedniego dostępu do drogi publicznej.

Żaden przepis prawa nie nakłada na organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązku zapewnienia właścicielom działek położonych przy drodze dostępu do drogi publicznej na dotychczasowych warunkach lub w sposób zgodny z ich żądaniami. Zgodnie bowiem z prawem (art. 5 ust. 1 pkt 9 Pr. bud.) „należy zapewnić właścicielom działek położonych przy drodze (tylko albo aż) dostęp do drogi publicznej” (por. wyrok NSA z 29.01.2013 r., sygn. akt II OSK 2785/12). Z jakiegokolwiek normy obowiązującego prawa nie wynika, aby zapewnienie dostępu do drogi publicznej miało polegać na dostępie do drogi w konkretny sposób, zgodny z oczekiwaniami stron (por. wyrok NSA z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13). Brak jest przepisu prawa, który nakazywałby zapewnienie określonego charakteru dostępu do drogi publicznej, bądź projektowanie dostępu zgodnie z żądaniem osoby zainteresowanej (por. wyrok WSA w Warszawie z 5.01.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1732/09; wyrok WSA w Warszawie z 19.01.2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 16/20; wyrok NSA z 9.08.2010 r., sygn. akt II OSK 875/10).

W analizowanym przypadku na inwestorze ciążył jedynie obowiązek niepozbawiania nieruchomości powstałych w wyniku podziałów dostępu do drogi publicznej - czego nie uczynił. Dostęp ten jest zapewniony przez zjazdy indywidualne, znajdujące się w projektowanym pasie drogowym, których parametry odpowiadają parametrom wskazanym przepisami rozporządzenia w sprawie WT, co potwierdzają m.in. rysunek PZT oraz rysunek Plan sytuacyjny PAB branży drogowej.

Zgodnie z § 77 rozporządzenia w sprawie WT zjazd z drogi powinien być zaprojektowany i wybudowany w sposób odpowiadający wymaganiom wynikającym z jego usytuowania i przeznaczenia, a w szczególności powinien być dostosowany do wymagań bezpieczeństwa ruchu na drodze, wymiarów gabarytowych pojazdów, dla których jest przeznaczony, oraz do wymagań ruchu pieszych.

Szczegółowe wymagania w zakresie zjazdów indywidualnych reguluje § 79 rozporządzenia w sprawie WT, zgodnie z którym zjazd indywidualny powinien mieć:

- 1) Szerokość nie mniejszą niż 4,5 m, w tym jezdnię o szerokości nie mniejszej niż 3,0 m i nie większej niż szerokość jezdni na drodze.

Organ II instancji stwierdził, że zaprojektowane na działkach XX/XX i XX/XX zjazdy o szerokości 6 m, z jezdnią o szerokości 3,5 m oraz pobocznymi o szerokości 1,5 m każde, odpowiadają powyższemu wymogowi.

2) Nawierzchnię co najmniej twardą.

Organ II instancji stwierdził, że zaprojektowany zjazd z nawierzchnią z kostki betonowej odpowiada powyższemu wymogowi.

3) Przecięcie krawędzi nawierzchni zjazdu i drogi wyokrąglone łukiem kołowym o promieniu nie mniejszym niż 3 m lub skosem 1:1, jeżeli jest to zjazd z ulicy.

Organ II instancji stwierdził, że zaprojektowane skosy odpowiadają powyższemu wymogowi.

Pochylenie podłużne zjazdu (§ 79 pkt. 4 i 5 rozporządzenia w sprawie WT), jako element nie uwidoczniony w projekcie zagospodarowania terenu, nie podlega sprawdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej (por. art. 35 ust. 1 pkt. 2 Pr. bud.).

Reasumując, zaprojektowane zjazdy indywidualne z nieruchomości stanowiących własność Odwołujących spełniają wymogi rozporządzenia w sprawie WT.

IV.

Odnosnie zarzutu nieustalenia obowiązku dokonania przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu na działkach stanowiących własność Odwołujących należy wyjaśnić, że - jak słusznie wskazał Pełnomocnik zarządcy drogi w piśmie z 20.12.2024 r. - przyłącza znajdujące się poza terenem objętym linią rozgraniczającą teren, na powstałych w wyniku podziału działkach nr ewid. 16/60 i 16/62, stanowiące urządzenia budowlane zdefiniowane w art. 3 pkt 9 Pr. bud., nie są tożsame z sieciami uzbrojenia terenu, będącymi budowlami zdefiniowanymi w art. 3 pkt 3 Pr. bud., a więc nie są objęte ustaleniami wynikającymi z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e specustawy.

V.

Odnosnie wszelkich zarzutów dotyczących prawidłowości załączników mapowych, przedłożonych do wniosku o wydanie decyzji ZRID, w tym przyjęcia błędnych parametrów w zakresie istniejących sieci oraz szerokości istniejącej drogi należy przede wszystkim przypomnieć, że załączniki graficzne do wniosku o wydanie decyzji ZRID muszą być wykonane na mapach przyjętych do właściwego państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Mapy te, jako dokumenty urzędowe sporządzone przez upoważniony do tego organ, korzystają z domniemania prawdziwości oraz zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do kwestionowania dokumentacji geodezyjno-kartograficznej opatrzonej stosownymi klauzulami powiatowego ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

Mapa stanowiąca załącznik nr 1 do decyzji PMP została sporządzona na mapie zasadniczej do celów projektowych, dla której złożono oświadczenie wykonawcy prac geodezyjnych o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji dla operatu technicznego zawierającego

rezultaty prac geodezyjnych – protokół weryfikacji nr ZG-OUG.4104.4066.2022_1_nr_3 z 19.05.2023 r., natomiast mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, stanowiące załącznik nr 2 do decyzji PMP, zostały wykonane przez uprawnionego geodetę i przyjęte przez Prezydenta Miasta Poznania do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego 17.11.2023 r. pod numerem ewidencyjnym P.3064.2023.5045.

Opatrzenie dokumentacji geodezyjno-kartograficznej klauzulą urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1151 ze zm.), zwanej dalej: Prawem geodezyjnym, jak również umieszczenie na dokumencie oświadczenia wykonawcy prac geodezyjnych zgodnie z art. 12a ust. 5a Prawa geodezyjnego, stanowi potwierdzenie dokonania ich weryfikacji przez wyspecjalizowaną do tego rodzaju czynności służbę geodezyjno-kartograficzną w zakresie określonym w art. 12b Prawa geodezyjnego i dlatego kwestionowanie poprawności i legalności sporządzenia tych opracowań może być skutecznie dokonywane jedynie w postaci przedstawienia nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej.

Ani w odwołaniach z 28.10.2024 r., ani w uzupełnieniu pismem z 20.02.2025 r., Odwołujące nie wskazały dowodu na skuteczne podważenie prawdziwości dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, bowiem nie przedstawiły nowej dokumentacji geodezyjno-kartograficznej. Zauważyć przy tym należy, że przekazana przez panią XXXX XXXX dokumentacja zdjęciowa, zgodnie ze wskazaniem Odwołującej obrazująca prace wykonane w 2012 r., nie może stanowić podstawy do podważania znacznie późniejszych (2023 r.) map stanowiących załączniki do decyzji PMP.

VI.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. w powiązaniu z nieuwzględnieniem stanowiska Odwołujących i nieprzeprowadzeniem rozprawy administracyjnej należy w pierwszej kolejności wyjaśnić, że w postępowaniu administracyjnym nie obowiązuje reguła rozpoznawania sprawy przez organ orzekający na rozprawie. Organ administracji publicznej co do zasady prowadzi postępowanie wyjaśniające poza rozprawą, chyba że zachodzą przesłanki przeprowadzenia rozprawy (por. wyrok: WSA w Szczecinie z 18.11.2015 r., sygn. akt I SA/Sz 909/15; WSA w Olsztynie z 20.10.2011 r., sygn. akt II SA/OI 677/11). Zgodnie natomiast z treścią art. 89 k.p.a. rozprawa powinna się odbyć gdy: 1) zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania; 2) wymagają tego przepisy prawne (np. przepis szczególny); 3) zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron; 4) zachodzi potrzeba wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin – przy czym należy zwrócić uwagę, że ocena, czy przeprowadzenie rozprawy przyczyni się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania, należy do prowadzącego to postępowanie organu i nie wymaga wydania postanowienia o odmowie przeprowadzenia dowodu.

W ocenie organu II instancji w analizowanym przypadku nie istniały przesłanki do przeprowadzenia rozprawy, ponieważ nie zapewniłoby to przyspieszenia lub uproszczenia postępowania (por. art. 89 § 1 k.p.a.). Nie zachodziła również potrzeba uzgadniania

interesów stron lub wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin (por. pkt V. niniejszego uzasadnienia). Organy obu instancji we własnym zakresie dokonały weryfikacji wniosku o wydanie decyzji ZRID oraz uzyskały niezbędne wyjaśnienia Pełnomocnika zarządcy drogi.

W sytuacji, gdy zamiarem Odwołujących byłoby doprowadzenie do zmiany parametrów (przebiegu) projektowanej drogi, to rozprawa administracyjna mająca na celu przedstawienie opinii i oczekiwań Odwołujących nie mogłaby więc służyć przyspieszeniu czy uproszczeniu postępowania - zwłaszcza w sytuacji, gdy te opinie i oczekiwania zostały już wyrażone na piśmie.

Należy również wskazać na przepis art. 11c specustawy, który stanowi, że do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji ZRID stosuje się przepisy k.p.a. z zastrzeżeniem przepisów specustawy, co oznacza, że przepisy k.p.a. znajdują zastosowanie tylko w takim zakresie, który nie został uregulowany przepisami specustawy. Ustawodawca przyznał zatem pierwszeństwo w stosowaniu przepisom procesowym specustawy, jako *lex specialis* wobec przepisów k.p.a.

Żaden przepis specustawy nie nakłada obowiązku przeprowadzenia rozprawy administracyjnej na organ wydający decyzję ZRID. Co więcej, ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od zgody dotychczasowych właścicieli nieruchomości lub ich części objętych planowaną inwestycją, lub od poczynienia jakichkolwiek ustaleń pomiędzy tym właścicielem a zarządcą drogi. Realizacja drogi publicznej jest bowiem inwestycją publiczną, która ma na celu poprawę bezpieczeństwa wszystkich użytkowników tej drogi. W ramach postępowania zmierzającego do udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie jest więc zasadne domaganie się uwzględnienia tylko interesu konkretnej strony postępowania, a osobiste zapatrywania stron postępowania co do lokalizacji, racjonalności czy celu inwestycji lub jej poszczególnych elementów nie mogą stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego.

Zastosowanie znajdują zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. Powyższe oznacza, że działanie organu administracji nie opiera się na uznaniowości, ale polega na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w jego granicach bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak lokalizacja i w przebieg linii rozgraniczających teren, lokalizacja poszczególnych elementów drogi czy zastosowane rozwiązania budowlane. O dopuszczalności zaakceptowania w zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określonych rozwiązań decydują literalnie przepisy prawa, zwłaszcza prawa administracyjnego materialnego.

Ewentualne ustępstwa w zakresie przebiegu czy rozwiązań drogowych wymagają akceptacji inwestora, gdyż on jest dysponentem wniosku (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5.08.2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20). Organy wydające decyzję ZRID nie wyznaczają przebiegu drogi, nie ustalają parametrów jej poszczególnych elementów i nie mają możliwości przymuszenia inwestora do dokonania zmian, o które ubiegają się inne strony postępowania, o ile takie zmiany nie wynikają ściśle z litery prawa.

Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogły więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji zaproponowaną przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy również przytoczyć stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z 16.10.2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wywłaszczonych; po drugie, uproszczona procedura wywłaszczenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wywłaszczone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i - w następstwie jej wydania - wywłaszczonych. Przy założonym przebiegu drogi - z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony - wypadnięcie choćby jednej z grup wywłaszczonych nieruchomości może unicestwić całą inwestycję.

W orzecznictwie wskazuje się także, że ocenę niezbędności realizacji celu inwestycji drogowej, jako przesłankę ingerencji w prawo własności, należy dopuścić wyjątkowo, ale nawet wówczas weryfikacja dokonywana przez organy administracji publicznej nie może mieć na celu kontroli zasadności poszczególnych rozwiązań wskazanych we wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, a jedynie zbadanie niezbędności w kontekście realizacji ogólnego celu przedsięwzięcia drogowego (por. np. wyroki NSA z: 17.01.2023 r., sygn. akt II OSK 2352/22; 12.12.2019 r., sygn. akt II OSK 3190/19).

W analizowanym przypadku zakres wywłaszczenia znajduje uzasadnienie w przedstawionej dokumentacji budowlanej. Zgodnie z rysunkiem PZT (Nr rys. 2) oraz rysunkami planów

sytuacyjnych poszczególnych branż, na przeznaczonych pod inwestycję drogową działkach nr ewid. XX/XX i XX/XX (powstałych w wyniku podziału działek nr ewid. XX/XX i XX/XX ark. XX obr. 0009 Sławie) zaprojektowano elementy układu drogowego - nawierzchnię chodnika, wiatę przystankową, kabel oświetleniowy oświetlenia drogowego i kanalizację teletechniczną, będące integralną częścią analizowanej inwestycji drogowej.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, zarówno Prezydent Miasta Poznania, jak i organ II instancji, biorąc pod uwagę możliwość dobrowolnego uwzględnienia stanowiska Odwołujących przez zarządcę drogi, zwrócił się do inwestora o zajęcie stanowiska odnośnie wniesionych uwag. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi wyżej cytowanymi pismami, udzielając szczegółowych wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych, i nie wyraził woli wprowadzania zmian.

VII.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, organ II instancji nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ: prawidłowo zebrał materiał dowodowy, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Stronie przysługuje prawo złożenia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;

- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) Elementy dokumentacji budowlanej - zgodnie z pkt. IV. niniejszej decyzji.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikiem)
- 2) Tomasz Wierzbicki, SMP Projektanci sp. z o.o. sp.k, ul. Głuchowska 1, 60-101 Poznań (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 1 egz. wraz z załącznikiem),
- 3) XXXX XXXX (jako Odwołująca - bez załączników),
- 4) XXXX XXXX (jako Odwołująca - bez załączników),
- 5) Aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu dla Miasta Poznania, plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań (1 egz. wraz z załącznikiem),
- 2) Kamila Michalska, Tomasz Płóciniczak, Poznańskie Inwestycje Miejskie sp. z o.o. (doręczenie elektroniczne, bez załączników).
- 3) ZGiKM GEOPOZ (doręczenie elektroniczne, bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;
specjalista Adrianna Krańska, tel. 61 8541754, e-mail: akranska@poznan.uw.gov.pl;
referent Joanna Wachowiak, tel. 61 8541307, e-mail: j.wachowiak@poznan.uw.gov.pl

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00, wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.